

μούφος

Παρασκευή, 7 Μαρτίου 2014
5:25 πμ

129

Κοινή πεποίθηση των λεξικογραφών είναι ότι μούφος είναι ο αρχαίος **βυας** είναι ο **μούφος** ο [búfos] O18 :

1. γενική ονομασία νυκτόβιων αρπακτικών πουλιών που συγγενεύουν με την κουκουβάγια.
2. (οικ., για πρόσ.) βλάκας, ανόητος: Πού να καταλάβει αυτός ο μούφος!

[ιταλ. (διαλεκτ.) bufo -ς (πρβ. μsn. βούφος < ιταλ. bufo, το νεοελλ. είναι αναδαν.)]
Τριανταφυλλίδης

βούφος ο· *μούφος*.

- Το πουλί μούφος:
 - (Πουολ. 597).

[μτγν. ουσ. *βούφος*. Βλ. και *βουβός*. Ο τυπος και σήμερα]

ΚΡΙΑΡΑΣ

Bubo, a horned owl. From the sound bu which it makes.

Gr. βύας. Or from βύας, whence buo, and bubo, like πῖω, biBo. Monstrum illud noctis Lalinis per itnitationeni dicitur bubo, Germanis **uhu**. Unde nisi a clamore lugubri ? Est eniin bubo, ut Plinius ait, funebris, nec cantu aliquo **vocalis** sed gemitu." W.

An Etymological Dictionary of the Latin Language – Francis Edward Jackson Valpy

βύας, ου, ό, eagle-owl, Strix bubo, Arist.HA592b9 (v.l. βρύας) βύας ἔβυξε an owl hooted, D.C.56.29, 72.24. (Onomatop.)

LSJ Liddel-Scott-Jones Greek - English Lexicon

bubo -onis, m. f. (βύας), hibou grand-duc: VARR. L. 5, 75; VIRG. En. 4, 462.

Gaffiot

Ο παρεξηγημένος μούφος βυας

Μαλλον η λεξη μπουφος για τον ανοητο και βλακα δεν προερχεται από τον βυα μούφο οποιος μοιαζει πολύ με κουκουβάγια που είναι το πουλί της σοφίας.

Προέρχεται από το μπουφόνο γαλλ *buffon* που είναι ένα είδος μίμου.

Ομοχη

Αλλά αχετα με τον μπουφόνο

βουφόνια (ενν. ιερά), τά, γιορτή στην αρχαία Αθήνα με θυσίες βοδιών, σε Αριστοφάνη

βουφόνος, -ον (*φένω), I. αυτός που σκοτώνει βόδια, αυτός που προσφέρει βόδια ως θυσία, σε Ομηρ. Ύμν. II. αυτός στον οποίο ή για τον οποίο σφάζονται νεαρά βόδια, σε Αισχύλ.

μῖμος

, -ου, ό, I. αυτός που μιμείται, μιμητής, ηθοποιός, μῖμος, σε Δημ., Πλούτ. II. μῖμος, είδος δραματικής πρόζας, όπως κι αυτές που έγραψε ο Σώφρων, σε Αριστ.

Και ρημα **μῖμέομαι** (μῖμος)· μέλ. -ήσομαι, αόρ. α' έμμησάμην, παρακ. μεμίμημαι· I. αποθ., μιμούμαι, αντιγράφω, παριστάνω, εικονίζω, σε Ομηρ. Ύμν., Αισχύλ. κ.λπ.· μιμοῦμαι τινά τι, κάποιον σε κάτι, σε Ηρόδ.· τινά κατά τι, στον ίδ.· Παθ. μτχ. με Ενεργ. σημασία, στύλοισι φοίνικας μεμιμημένοισι, στύλοι φτιαγμένοι έτσι ώστε να παριστάνουν φοίνικες, στον ίδ.· αλλά επίσης με Ενεργ. σημασία, είμαι φτιαγμένος ακριβώς όπως, εξεικονισμένος, στον ίδ., σε Πλάτ. II. στις καλές τέχνες, αναπαριστώ, εκφράζω με τα μέσα της μίμησης, λέγεται για ηθοποιό, σε Αριστοφ., Πλάτ.· λέγεται για τη ζωγραφική και τη μουσική, σε Πλάτ.· λέγεται για τη γλυπτική και την ποίηση, σε Αριστ.

Θυμιζω ότι κατ' Αριστοτελη η τραγωδια είναι «μίμησις πραξεως σπουδαίας και τελειας» .

Από εδώ και η μιμῶ η μετεπειτα μαιμου. Οποιος μιμείται κποιον άλλο λεγεται μαιμού πχ.

Μαιμουτου Κωλέττη. Δηλ. αυτος που μιμεται τον Κωλετη, φρασις μαλλον υβριστικη γιατι ο Κωλετης δεν ηταν ποτε παραδειγμα προς μιμησιν.

Από εδώ το λατινικο **MIMUS**. Αυτή η λέξη χαρακτηρίζει εν γένει κάθε πρόσωπο που αναπαράγει τους τρόπους μιμείται το βάδισμα ενός άλλου προσώπου από τη γλώσσα τις χειρονομίες του, ή προσομοιώνει την προσωπικότητα ή τον ήχο της φωνής του. Κατά μία πιο περιορισμένη έννοια η λέξη αφορά ηθοποιό που έπαιζει ένα ρόλο σε ένα ιδιαίτερο είδος δράματος, και που ονομάζεται επίσης *mimus*.

MIMUS. Ce mot designe en general toute personne qui reproduit et imite les manieres, la demarche, le langage d' une autre personne par ses gestes, le jeu de sa physionomie, on en simulant le son de sa voix. Dans un sens plus restreint, ce mot s'appliquait a l'acteur qui jouait un role dans une espece particuliere de drame, designee aussi par le nom *mimus*.

Εικονα 1

buffon. Μίμοι αυτού του είδους χρησιμοποιήθηκαν επίσης εκτός θεάτρου, ειδικά στις κηδείες διασήμων (*indictiva funera*) ή ακολούθησαν τους *præficia* με χορούς και κάνοντας γκροτέσκο κινήσεις, όπως φαίνεται στην εικ. 1, σύμφωνα με μια επικηδεία λάμπα που βρέθηκε σε τάφο που ανακαλύφθηκε στη *Villa Corsini*.

Ο ηγέτης τών μίμων {archimimus} εκπροσωπεί το θάνατο (Dionys. viii, 77?. Ξύγκι Vesp 19?. Voy EXSEQULE, σ. 257) ... Στοιχεία που κατέχονται από το μίμος που αντιπροσωπεύουμε εδώ είναι Κρόταλα (δείτε αυτή τη λέξη, σ. 205). στο κεφάλι του φορούσε το σκουφάκι του ανοήτου που ταιριάζει απόλυτα με το ρόλο του. (βλ. Εικ. 1)^{9706.407}

Το γελοιο κωνικό καπέλο του ανοήτου το φορούσαν στους ατακτούντες μαθητες οι δασκαλοι του 19ου αιωνα στις Αγγλοσαξωνικες χωρες: διαπομπευση δια του ενδυματος.

2118.166

ΑΣΣ ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΗ

Από το ιταλικό buffone (bu'f:one) ο, θηλ. η buffona

1. figurato burlesco buontempone αυτός που μιλά και ενεργεί για να διασκεδάσει τους άλλους ΦΡ είναι ο μπουφονος της παρέας: È il buffone della compagnia.

2. cialtrone ciarlatano > τσαρλατάνος persona senza dignità **Sei solo un buffone!**

fare il buffone (fig) → to play the **fool, clown**

buffone di corte → court jester αγγλ.

Κυριολεκτικά buffo σημαίνει εκπνέω από το Ελληνικό φυσσω, μεταφορικά buffone είναι ο γελωτοποιός δηλ. αυτός που λείπει αερολογίες.

Ο μπουφές (Γαλλ. buffet) είναι το δείπνο που φουσκωνούμε την κοιλία μας .

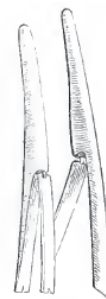

Εικόνα 2

CROTALUM (κρόταλον). είδος Μουσικού οργάνου που χρησιμοποιούσαν ειδικά

στη λατρεία της Κυβέλης (βλ. Εικ 2, και Απουλήιου, Μεταμορφώσεις VIII, σελ. 170) και το οποίο χρησιμοποιούσαν συχνά επίσης να συνοδεύουν το χορό . Αποτελούνταν από δύο κομμάτια από καλάμι ή δύο κοίλα τμήματα από ξύλο ή μέταλλο, που ενώθηκαν μαζί με μια ισία λαβή, όπως ηεικόνα 2 από το ψηφιδωτό δάπεδο ενός τάφο που βρέθηκε σε ανασκαφές στη Villa Corsini.

Όταν παίζαν ή κρατούσαν τα κροταλα , ένα σε σε κάθε χέρι, τα κουνούσαν με τα δάχτυλα ώστε να παράγουν ένα ζωηρό και γρήγορο ήχο , όπως οι καστανιέτες, βλ. (εικ 3), από ένα ανάγλυφο της Villa Borghese.

Εικόνα 3

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

9706

Κωδ:9706

Συγγραφέας: RICH Anthony.

Τίτλος: Dictionnaire des antiquités romaines et grecques.

Εκδότης: P. Didot

Έτος: 1861

Μορφή: PDF